

02 Квітень 2018, Київ 17:16

Хто є хто в уряді Миколи Азарова. Частина перша

12 Березень 2010, 19:40 Сергій Руденко

Київ – 11 березня Верховна Рада України призначила новий склад на чолі з «регіоналом» Миколою Азаровим. Третина урядовців уже працювала в попередніх урядах. Про «новобранців» – детальніше.

Микола Азаров

Микола Азаров, Прем'єр-міністр

62 роки

За освітою – геолог.

Вірний соратник Віктора Януковича. Ідеолог його економічної політики.

За президентства Леоніда Кучми очолював Державну податкову адміністрацію України. Двічі був першим віце-прем'єр-міністром і одночасно міністром фінансів в урядах Януковича.

На президентських виборах 2010 року очолював виборчий штаб нинішнього голови держави.

Більше про нового керівника уряду: Микола Азаров – родом із Росії, духом із Донецька.

Андрій Ключев

Андрій Ключев, перший віце-прем'єр-міністр

45 років

За освітою – гірничий інженер. Трудову діяльність розпочинав на знаменитій шахті імені Засядька. На початку 1990-х був технічним директором об'єднання «Шельф», президентом АТ «Промкомсервіс».

Із 1994 по 2002 роки працював заступником голови Донецької обласної Ради, був

першим заступником голови, заступником голови Донецької облдержадміністрації Віктора Януковича.

Після того обраний до парламенту при підтримці пропрезидентського блоку «За єдину Україну!» У грудні 2003 року отримав посаду віце-прем'єр-міністра з питань ПЕК в уряді Януковича. Цю ж посаду він обійняв і в другому уряді Віктора Януковича у серпні 2006 року.

Під час президентської кампанії 2004 року відігравав одну з ключових ролей в штабі Віктора Януковича. Соратники Віктора Ющенко звинувачували Андрія Ключова та його рідного брата Сергія у причетності до фальсифікації виборів.

Заступник голови Партії регіонів.

Разом зі своїм братом Сергієм володіє активами промислово-інвестиційної корпорації «Укрпідшипник», до якої входять підприємства кольорової металургії та паливно-енергетичного комплексу. За даними proUA, це:

- ВАТ «Укрпідшипник»;
- ТОВ «Агрекс»;
- ЗАТ «Гефест»;
- ТОВ «Проммоноліт»;
- ДП «Кам'яновидобувний завод «Омфал»;
- ВАТ «Донецькграніт»;
- ВАТ «Артемнафтопродукт»;
- ВАТ «Донецькміськнафтопродукт»;
- ЗАТ «Сватівське масло»;
- ТОВ «Фінансова компанія «Донбас»;
- ВАТ Артемівський машинобудівний завод «Вістек»;
- ЗАТ «Костянтинівський металургійний комбінат»;
- ДП «Екотех»;
- ТОВ КБ «Актив-банк»;
- ПЕО «Вітроенергопром»;
- CEE Immobilien Development AG;
- Slav AG;
- Slav Handels GmbH;
- Slav Handel Vertretung und Beteiligung AG;
- Укренергокомплектбуд;
- ТОВ «Актив фінанс груп»;
- ТОВ «Донкабель-Інвест»;
- ДП «Дзержинськенергоресурс»;

- ВАТ «Родовід Банк»;
- ЗАТ Український науково-дослідний інститут «Укрколірметобробка»;
- ЗАТ «Машзавод»;
- ЗАТ «Страхова компанія «Актив-страхування»;
- ЗАТ «Південно-Східна страхова компанія»;
- ТОВ «МетАзов»;
- ВАТ «Артемівський завод з обробки кольорових металів»;
- ВАТ «СК Орадон»;
- Radtrade Overseas LLC.

У 2009 році український тижневик «Фокус» оцінив капітал Сергія та Андрія Ключєвих у 356,8 мільйона доларів.

Сергій Тігіпко

Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр із економічних питань

50 років

За освітою – інженер-металург. Колишній перший секретар Дніпропетровського обкому комсомолу. Мультимільйонер.

Одразу по завершенні першого туру президентських виборів 2010 року Сергій Тігіпко заявив, що не має наміру відігравати другорядну роль у Кабінеті міністрів. Бронзовий призер перегонів (13,6%) розраховував лише на прем'єрську посаду. Однак Сергій Леонідович відмовився у другому турі підтримувати і Віктора Януковича, і Юлію Тимошенко. А відтак після перемоги новий голова держави запропонував Тігіпкові лише посаду віце-прем'єр-міністра.

Власне, Сергій Леонідович, який останній рік позиціонував себе як представник третьої сили, повернувся у крісло, яке обіймав тринадцять років тому в уряді Павла Лазаренка. У послужному списку колишнього комсомольця, чиновника і бізнесмена – керівництво «ПриватБанком», посада міністра економіки в уряді Віктора Ющенка, головування у Національному банку України, а також керування виборчим штабом Януковича у 2004 році і безславна втеча звідти.

Останні п'ять років Тігіпко розбудовував власний бізнес. У 2007 році продав АКБ «ТАС-комерцбанк» «Сведбанкові» (донедавна був головою правління). Рік був співголовою Ради інвесторів при уряді Юлії Тимошенко.

Дотепер Сергій Тігіпко мав стосунок до таких підприємств:

- ТОВ «Солм ЛТД»;

- ТОВ «Альфа-Приват, ЛТД»;
- ТОВ Інвестиційна компанія «Бізнес-Інвест»;
- ТОВ «БНМ-Приват, ЛТД»;
- ТОВ «Комерційне агентство «Віст ЛТД »;
- ЗАТ «Страхова компанія «ТАС-Дніпро»;
- ЗАТ «Приват Інтертрейдинг»;
- ТОВ «Перша міжнародна фінансова корпорація»;
- ТОВ «Теко»;
- ТОВ «Сентоза ЛТД»;
- ТОВ «Бета-К, ЛТД»;
- ТОВ «Бізнес-інвест»;
- Банк «Бізнес»;
- Мережа аптека ТАС (колишня аптечна мережа «Даша»);
- Крюківський вагонобудівний завод;
- ВАТ «Дніпровагонмаш».

За версію газети «Комерсант-Україна», влітку 2009 року Сергій Тігіпко став одним із співзасновників «Савік Шустер Студіо».

Відповідно до декларації, у 2008 році Сергій Тігіпко заробив 20 мільйонів 261 тисячу 901 гривню.

Борис Колесніков

Борис Колесніков, віце-прем'єр-міністр із питань Євро-2012

47 років

За освітою – економіст-менеджер. Трудову діяльність розпочав у 1980 році в Куйбишевському ОРСі ВО «Донецьквугілля». Керував торговельною фірмою «Південь». Після того – генеральний директор виробничого об'єднання «Київ-Конті», віце-президент ФК «Шахтар».

Стояв біля витоків формування донецької фінансово-промислової групи. Майже тридцять років знайомий із українським багатієм № 1 Рінатом Ахметовим.

Був депутатом Донецької обласної ради, заступником голови, головою облради.

Під час Помаранчевої революції був одним із організаторів так званого сепаратистського з'їзду у Сіверськодонецьку.

6 квітня 2005 року після допиту Генеральна прокуратура України затримала Бориса Колеснікова за підозрою у вимаганні. Ішлося про отримання акцій донецького

торговельного центру «Білий лебідь», якими володів Борис Пенчук. Після кількомісячного перебування у СІЗО був відпущений під завдаток, який внесла одна зі структур Ріната Ахметова. Пізніше обвинувачення з Колеснікова зняли, а за ґрати потрапив уже Борис Пенчук.

Із 2006 року Борис Колесніков – депутат Верховної Ради України.

У 2007 році був керівником виборчого штабу Партії регіонів.

За даними proUA, причетний до таких комерційних підприємств:

- ЗАТ Виробниче об'єднання «Конті»;
- ЗАТ «Південь»;
- Група «Конті».

У 2009 році тижневик «Фокус» оцінив капітал Бориса Колеснікова в 189,7 мільйона доларів. За даними журналу «Кореспондент», минулого року статки бізнесмена склали 80 мільйонів доларів.

Володимир Семиноженко

Володимир Семиноженко, віце-прем'єр-міністр із гуманітарних питань
59 років

За освітою – фізик. За часів Радянського Союзу був генеральним директором Всесоюзного науково-виробничого об'єднання «Монокристалреактив».

За часів президентства Леоніда Кучми очолював Міністерство науки і технологій, двічі був віце-прем'єр-міністром – в урядах Валерія Пустовойтенка та Анатолія Кінаха.

На президентських виборах 1999 року був довіреною особою Леоніда Кучми. Після того очолював технопарк «Інститут монокристалів». Тричі обирався народним депутатом України.

Був одним із керівників Партії регіонів у 2001–2002 роках.

У 2003–2005 роках – радник Леоніда Кучми.

Після Помаранчевої революції відійшов від політики. З 2008 року – голова наглядової ради американсько-української компанії «Інтего».

Голова Громадського руху «Нова Україна».

Пише вірші та співає.

Володимир Сівкович

Володимир Сівкович, віце-прем'єр-міністр із питань правоохоронної діяльності
49 років

Має три освіти – технічну (військовий радіоінженер), економічну (міжнародна економіка) та юридичну (юрист).

Служив у КДБ СРСР та СБУ. Деякий час працював у Німеччині.

Після звільнення у запас у 1992 року очолював ЗАТ «Авіакомпанія ВІТА», АТ «М.Ф.С.», обіймав посаду голови адміністративної ради ЗАТ «Міжнародний Медіа Центр – СТБ».

Був помічником Президента Леоніда Кучми.

З 2000 року входив до керівних органів партій «Вперед, Україно!» та «Трудова Україна». З 2002 року – народний депутат України.

Восени 2004 року очолив парламентську слідчу комісію, яка вивчала обставини отруєння кандидата на Президента України Віктора Ющенка. Утім, однозначної відповіді на це запитання комісія так і не дала. Після цього Володимир Сівкович приєднався до Партії регіонів. Упродовж останніх кількох років був активним спікером партії, входив до численних тимчасових слідчих комісій, які, зокрема, вивчали факти корупційних дій в МВС, тиску на народних депутатів із боку державних органів тощо.

Президент Федерації дзюдо України.

Віктор Слаута

Віктор Слаута, віце-прем'єр-міністр із питань АПК
58 років

За освітою – агроном.

Свою трудову кар'єру розпочинав у колгоспах «Комуніст», імені Жданова та «Росія». Був другим секретарем Краснолиманського міськкому КПУ Донецької області. Партійну кар'єру завершив завідувачем аграрного відділу Донецького обкому партії.

У 1990–1994 роках був першим заступником голови Донецької облради, заступником голови Донецької. Очолював «Елеваторзернопром», донецьке представництво «Хліб України».

Під час головування в обласній адміністрації Віктора Януковича з 1997 по 2002 рік був його заступником із питань АПК.

У 2002 році обраний народним депутатом України. У січні-грудні 2004 року – міністр аграрної політики, а з лютого 2007 року – віце-прем'єр-міністр із питань АПК в урядах Віктора Януковича.

В опозиційному уряді Партії регіонів обіймав посаду міністра АПК.

Віктор Тихонов

Віктор Тихонов, віце-прем'єр-міністр із питань регіональної політики

61 рік

За освітою – економіст.

За часів СРСР пройшов профспілкову та партійну школу. Був першим секретарем Луганського міського партії. У 1990 році обраний до Верховної Ради України. Через 5 років – перший заступник голови Луганської обласної державної адміністрації, був головою Луганської облради. Депутат кількох скликань українського парламенту.

Очолює так зване луганське крило у Партії регіонів, яке зовсім нещодавно мало конфлікт з групою Колеснікова-Ахметова.

У листопаді 2004 року під час Всеукраїнського з'їзду депутатів усіх рівнів у Сіверськодонецьку Віктор Тихонов був одним із активних його учасників. На цьому форумі він закликав створити виконавчий орган Луганської облради і віддати йому всю повноту влади в регіоні. Пізніше проти Тихонова було порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 110 Кримінального кодексу («посягання на територіальну цілісність і недоторканність України»).

У липні 2005 року Головне слідче управління Генеральної прокуратури України завершило кримінальні справи стосовно голови Луганської обласної ради та колишнього голови Харківської обласної державної адміністрації Євгена Кушнарєва. Їм було пред'явлено звинувачення у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110 Кримінального кодексу України – посягання на територіальну цілісність і недоторканність України. Утім, уже в жовтні 2006 року Генпрокуратура закрила

кримінальну справу про сепаратизм.

Віктор Бойко

Віктор Бойко, міністр довкілля

48 років

За освітою – управлінець.

Керував ВО «Агромаш», був радником голови НАК «Укргролізінг», головою Державного комітету з матеріальних резервів, заступником міністра АПК.

У 2002 році був обраний народним депутатом України на Кіровоградщині.

Є членом Народної партії України.

Креатура Володимира Литвина.

Юрій Бойко

Юрій Бойко, міністр палива та енергетики

51 рік

За освітою – хімік-технолог.

Пройшов шлях від майстра до директора Рубежанського хімічного заводу «Зоря». Був головою правління ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» (ЛиНОС), генеральним директором ДП «Укрвибхпром», головою правління ЗАТ «Транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія «Укртатнафта».

У лютому 2002 року призначений головою НАК «Нафтогаз України». Юрій Бойко каже, що на цю посаду його порекомендував тодішній віце-прем'єр Олег Дубина.

З серпня 2003 року був першим заступником міністра палива і енергетики в уряді Віктора Януковича. Вхідив до партії «Трудова Україна», яку очолював Сергій Тігіпко.

4 серпня 2006 року Верховна Рада призначила Юрія Бойка міністром палива та енергетики в уряді Віктора Януковича.

Двічі обирався народним депутатом України за списком Партії регіонів. Був міністром палива і енергетики в опозиційному уряді Партії регіонів.

Удостоєний звання Героя України.

Причетний до так званої групи Дмитра Фірташа, співвласника компанії RosUkrEnergo. Як стверджує Юлія Тимошенко, саме Бойко створював цю компанію, коли ще обіймав державну посаду. Юрій Анатолійович не підтверджував, але і не спростовував свою участь в RosUkrEnergo.

Команда Юлії Тимошенко неодноразово звинувачувала Юрія Бойка в причетності до газових обладунк. Одначе його вина так і не була доведена.

Костянтин Єфименко

Костянтин Єфименко, міністр транспорту та зв'язку

34 роки

За освітою – економіст.

Працював аналітиком у страховій компанії «Вексель». Був головним бухгалтером, начальником відділу, заступником голови правління, головою правління страхової компанії «Укргазпромполіс».

У 2002–2010 роках – заступник генерального директора, директор компанії «Укртрансгаз».

Рік був депутатом Київської обласної ради від БЮТ.

За даними тижневика «Деловая столица», причетний до таких комерційних підприємств:

- Білоцерківське ТОВ «Трибо»;
- Російське ВАТ «Уральський завод авто-текстильних виборів».

Очолує наглядові ради ВАТ «КФК» та ЗАТ «Трудовий колектив «Біофарма».

Один із партнерів Костянтина Єфименка – регіонал Василь Хмельницький.

Дмитро Колесніков

Дмитро Колесніков, міністр промислової політики

37 років

За освітою – економіст.

Трудову кар'єру розпочинав слюсарем-ремонтником на комбінаті «Криворіжсталь».

Працював на ВАТ «ЦГЗК». Був головним механіком комбінату.

У 2005-2006 роках – заступник директора із закупівель та логістики ВАТ «Північний гірничо-збагачувальний комбінат». З 2006 року – виконавчий директор ВАТ «ЦГЗК», перший заступник мера Кривого Рога.

Обирався до українського парламенту за списком Партії регіонів. Креатура Ріната Ахметова.

Михайло Кулиняк, міністр культури і туризму
41 рік

За спеціальністю – скрипаль.

Із 1994 по 2001 рік був заступником директора з культури ТОВ «Степ К°». Працював інструктором з культурно-масової роботи об'єднаної профспілки працівників апарату ДК «Укртрансгаз», директором ДП «УПК-ресурс».

У першому уряді Віктора Януковича був помічником заступника міністра Кабінету Міністрів. У другому уряді Януковича став заступником міністра культури та туризму по зв'язках із Верховною Радою України.

Під час президентської кампанії 2010 року Михайло Кулиняк був ведучим концертів на підтримку Віктора Януковича.

Олександр Лавринович
Олександр Лавринович, міністр юстиції
53 роки

За освітою – інженер-фізик та юрист.

Двічі кандидат наук (технічних та юридичних).

Трудову кар'єру розпочинав в Інституті надтвердих матеріалів Академії наук України, був викладачем Київського політехнічного інституту.

Наприкінці 1980-х прийшов у політику. Був одним із засновників Народного руху України, довгий час був заступником голови НРУ В'ячеслава Чорновола.

У 1990–1993 роках – член Центрвиборчкому, заступник голови та виконувач обов'язків голови ЦВК.

Із 1994 року – народний депутат України. Очолював парламентську слідчу комісію зі з'ясування обставин зникнення журналіста Георгія Гонгадзе.

Ще за часів президентства Леоніда Кучми отримав посаду державного секретаря Міністерства юстиції (2001 рік).

На парламентських виборах 2002 року був обраний до парламенту за списком блоку «Наша Україна», однак від депутатського мандату відмовився на користь крісла міністра юстиції в уряді Анатолія Кінаха. Цю ж посаду обіймав і в першому, і другому, і в опозиційному урядах Віктора Януковича.

Двічі обирався до Верховної Ради за списком Партії регіонів. Є заступником голови Партії регіонів.

Останні два роки був першим заступником Голови Верховної Ради України.

Зіновій Митник

Зіновій Митник, міністр охорони здоров'я
55 років

За освітою – лікар.

Працював лікарем, головним лікарем інфекційної лікарні на Коломийщині. Був начальником управління охорони здоров'я Івано-Франківської обласної державної адміністрації, головою Івано-Франківської обласної ради, першим заступником голови облдержадміністрації.

У 2002 році став головним лікарем лікарні «Феофанія» і заступником міністра охорони здоров'я.

Дотепер був заступником міністра охорони здоров'я, курував тендерні закупівлі у Міністерстві.

Анатолій Могильов

Анатолій Могильов, міністр внутрішніх справ
55 років

За освітою – педагог і юрист.

Міліцейську кар'єру розпочинав у Донецькій області. Був начальником міського

управління МВС в Артемівську та Макіївці.

У лютому 2007 року Анатолій Могильов став начальником Головного управління МВС у Криму. Однак уже наприкінці року, коли Віктор Янукович позбувся посади Прем'єр-міністра, пішов у відставку.

На президентських виборах 2010 року очолював передвиборчий штаб Віктора Януковича у Криму.

Вважається креатурою одного з лідерів Партії регіонів Василя Джарти, з яким знайомий ще з часів служби у Макіївці.

Василь Надрага

Василь Надрага, міністр праці і соціальної політики

51 рік

За освітою – педагог, економіст, управлінець.

Був заступником голови Луганської обласної державної адміністрації.

На дострокових виборах 2007 року балотувався до парламенту за списком Блоку Литвина (№ 35), однак до парламенту не потрапив.

Дотепер був генеральним директором Федерації роботодавців України.

Олександр Попов

Олександр Попов, міністр житлово-комунального господарства

49 років

За освітою – інженер-будівельник.

Тричі обирався мером Комсомольська (Полтавська область).

У березні 2007 року отримав посаду міністра з питань житлово-комунального господарства.

На дострокових парламентських виборах 2007 року депутатський мандат отримав за списком Партії регіонів (№ 97).

Микола Присяжнюк

Микола Присяжнюк, міністр аграрної політики
50 років

За освітою – інженер.

Трудову діяльність розпочинав на київському заводі «Кристал». Служив в Афганістані.

Частина життя Присяжнюка пройшла у Єнакієвому. Там він працював монтажником у тресті «Єнакієвометалургбуд». Саме там, як подекують, і відбулося знайомство нинішнього міністра АПК з майбутнім Президентом Віктором Януковичем.

Пройшов шлях від гірничого робітника до заступника директора шахти «Ольховатська», був головним технологом «Орджонікідзевугілля».

Працював у комерційних структурах.

У жовтні 2002 року призначений першим заступником голови Житомирської обласної державної адміністрації. Там же очолив обласну організацію Партії регіонів.

Двічі обирався до Верховної Ради України за списком Партії регіонів. Очолював парламентський комітет із питань аграрної політики та земельних відносин.

За даними газети «Коментарі», Микола Присяжнюк контролює у Житомирській області видобуток граніту, щебеню, піску тощо через ЗАТ «Інвестиційні технології». Крім того, він, як стверджує тижневик, має стосунок до ЗАТ «Волинські самоцвіти».

У 2008 році «Коментарі» оцінили статки Присяжнюка у 82 мільйони доларів.

Хто є хто в уряді Миколи Азарова. Частина друга

Сергій Руденко

Думки, висловлені в рубриці «Точка зору», передають погляди самих авторів і не конче відображають позицію Радіо Свобода.

РЕР |